

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 335

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 1 aprilie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
258.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	2	
259.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2	
260.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3	
261.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 897 din 15 decembrie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) lit. c) și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, în forma modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 31/2013, aprobată prin Legea nr. 384/2013	4–9		
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
22.	— Ordonanță de urgență privind modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației	10–12	
383.	— Hotărâre privind prelungirea perioadei prevăzute în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății	12	
384.	— Hotărâre privind modificarea art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1.264/2010 pentru aprobarea programului-cadru de emisiuni de titluri de stat „Medium Term Notes”		13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
218.	— Ordin al ministrului economiei, antreprenoriatului și turismului privind modificarea Procedurii de implementare a măsurii „Granturi pentru capital de lucru acordate IMM-urilor” din cadrul schemei de ajutor de stat instituite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2020 privind unele măsuri pentru acordarea de sprijin financiar din fonduri externe nerambursabile, aferente Programului operațional Competitivitate 2014–2020, în contextul crizei provocate de COVID-19, precum și alte măsuri în domeniul fondurilor europene, aprobată prin Ordinul ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri nr. 3.083/2020		13–14
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI			
27.	— Ordin privind modificarea și completarea unor ordine ale președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei		14–15
		★	
	Rectificări		15

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 234/2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 aprilie 2021, doamna Laura Gabriela Iancu, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Caraș-Severin, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 1 aprilie 2021.
Nr. 258.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 361/2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Marilena Alina Șerbănescu, judecător la Judecătoria Câmpina, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 1 aprilie 2021.
Nr. 259.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 359/2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Petronela Negrea Drucan, judecător la Tribunalul Hunedoara, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 1 aprilie 2021.
Nr. 260.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 358/2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Gheorghe Daniel Negrea Drucan, judecător la Tribunalul Hunedoara, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 1 aprilie 2021.
Nr. 261.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 897**

din 15 decembrie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) lit. c) și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, în forma modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 31/2013, aprobată prin Legea nr. 384/2013

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) lit. c) și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, excepție ridicată de Societatea Vitalia Salubritate Prahova — S.R.L. din localitatea Băicoi, județul Prahova, în Dosarul nr. 6.967/204/2017 al Judecătoriai Câmpina — Secția civilă și de către Societatea Ecorec — S.A. din localitatea Popești-Leordeni, județul Ilfov, în Dosarul nr. 10.859/1748/2017 al Judecătoriai Cornetu. Excepția formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 617D/2018 și nr. 728D/2018.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 29 septembrie 2020, în prezența reprezentanților convenționali ai autoarelor excepției de neconstituționalitate, doamna avocat Onorina-Luciana Preda și domnul avocat Daniel Radu, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având în vedere necesitatea unei mai bune studieri a problemelor ce formează obiectul dezbaterii, în temeiul prevederilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a dispus amânarea pronunțării pentru 20 octombrie 2020 și apoi pentru data de 18 noiembrie 2020. La acest termen de judecată, constatând că nu sunt prezenți toți judecătorii care au participat la dezbateri, în temeiul prevederilor art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992 și ale art. 56 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, Curtea a amânat succesiv pronunțarea pentru datele de 26 noiembrie 2020 și 15 decembrie 2020, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

3. Prin Încheierea din 2 aprilie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 6.967/204/2017, **Judecătoria Câmpina — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de contestatoarea Societatea Vitalia Salubritate Prahova — S.R.L. din localitatea Băicoi, județul Prahova, cu ocazia judecării unei cauze civile având ca obiect o contestație la executare formulată în contradictoriu cu intimata Administrația Fondului pentru Mediu — Direcția Generală de Administrare Fiscală — Direcție Evidență și Colectare.

4. Prin Încheierea din 16 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 10.859/1748/2017, **Judecătoria Cornetu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) lit. c) și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de contestatoarea Societatea Ecorec — S.A. din localitatea Popești-Leordeni, județul Ilfov, cu ocazia judecării unei cauze civile având ca obiect o contestație la executare formulată în contradictoriu cu intimata Administrația Fondului pentru Mediu.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarele acesteia susțin că reglementarea criticată, prin impunerea în obligația exclusivă a operatorului însărcinat cu depozitarea deșeurilor, fără nicio posibilitate de recuperare, a sumelor plătite către Administrația Fondului pentru Mediu, încalcă flagrant principiul constituțional al previzibilității și clarității legilor care, astfel cum a reținut în mod constant Curtea Constituțională în jurisprudența sa, derivă din art. 1 alin. (5) al Legii fundamentale. Apreciază, astfel, că are loc o încălcare flagrantă a acestui principiu, întrucât responsabilitatea plății taxei de depozitare trebuie corelată cu responsabilitatea de mediu a producătorului/deținătorului de deșeuri, scopul Directivei 2008/98/CE privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive și al Legii nr. 211/2011 fiind acela de a reduce producerea de deșeuri care nu pot fi reciclate, responsabilitatea gestionării deșeurilor revenind cu prioritate producătorului și operatorului de colectare a deșeurilor, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea nr. 211/2011, iar potrivit principiului *poluatorul plătește*, costul gestionării deșeurilor urmează să fie suportat de producătorul inițial de deșeuri sau de deținătorii actuali ori deținătorii anteriori ai deșeurilor. Se arată că, în aplicarea acestui principiu, astfel cum este reglementat în legislația privind regimul deșeurilor, autoarele excepției ar urma să încaseze taxa pentru deșeurile inerte și periculoase de la deținătorul actual al deșeurilor, și anume operatorul care colectează aceste deșeuri și le depozitează. Acest mecanism nu a fost însă niciodată reglementat pe cale legislativă, așa încât trebuie suportate rigorile unei legi care nu este coordonată chiar cu legislația la nivel comunitar în privința perceperii acestei taxe, a cărei recuperare nu poate avea loc, în lipsa instrumentelor juridice necesare.

6. În acest context, autoarele excepției menționează faptul că, având în vedere procentul extrem de scăzut de reciclare a deșeurilor în România și obiectivele de reciclare care trebuie atinse până în anul 2020, prevăzute de Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile, prin Ordonanța Guvernului nr. 31/2013 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, legiuitorul a introdus o taxă de depozitare la groapă. Această taxă a fost prorogată până în ianuarie 2017, însă, începând cu data de 1 iulie 2017, adică după numai 6 luni de la intrarea în vigoare, obligația de plată a taxei de depozitare a fost suspendată până la 1 ianuarie 2019, prin art. II alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu,

ceea ce, în opinia autoarelor excepției, denotă faptul că plata taxei de depozitare a fost controversată încă de la data intrării sale în vigoare, iar legiuitorul, observând numeroasele neclarități privind această taxă, a înțeles să acționeze și să suspende plata acesteia.

7. Autoarele excepției susțin, astfel, că interpretarea corectă a prevederilor art. 9 alin. (1) lit. c) și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 este aceea că obligația de plată a taxei de depozit de către proprietarii/administratorii depozitelor devine exigibilă doar în momentul în care acest plătitor a încasat aceste sume de la contribuabil și le poate transmite mai departe Fondului pentru mediu, orice altă interpretare fiind contrară atât legislației comunitare, cât și dreptului la un bun, prevăzut de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la protecția proprietății.

8. În susținerea criticilor de neconstituționalitate formulate, autoarele excepției fac trimitere la jurisprudența Curții Europene de Justiție, și anume la *Cauza C-172/08 — Pontina Ambiente — Srl împotriva Regione Lazio* și la *Cauza C-97/11 — Amia SpA împotriva Provincia Regionale di Palermo*, și arată că statul român nu a creat un cadru legal apt a face posibilă încasarea acestei taxe de către operatorii depozitelor de la contribuabil, în schimb, prin executarea silită fiscală se urmărește încasarea acestor sume datorate de alte entități statale de la un privat care nu datorează aceste sume, ci doar are obligația de a le vărsa la Fondul pentru mediu.

9. În Dosarul Curții Constituționale nr. 617D/2018, **Judecătoria Câmpina — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu este neîntemeiată. În esență, instanța reține că prevederile legale criticate sunt clare și precise, iar suspendarea taxei în discuție a fost justificată de faptul că actuala formă a taxelor prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. c) din ordonanța de urgență criticată, cu modificările și completările ulterioare, a condus la majorarea tarifelor practicate pentru activitățile specifice serviciului de salubritate a localităților cu contravaloarea acestei obligații fiscale datorată la Fondul pentru mediu, reflectându-se asupra veniturilor populației, care, în final, va suporta această cheltuială, iar nu ca urmare a preținselor neclarități, astfel cum susține autoarea excepției. Cu privire la încălcarea principiului accesului liber la justiție, instanța de judecată apreciază că acesta nu este încălcat, de altfel autoarea excepției nemotivând modalitatea în care ar fi afectat acest principiu prin reglementarea legală criticată.

10. În Dosarul Curții Constituționale nr. 728D/2018, **Judecătoria Cornetu** apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) lit. c) și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu este întemeiată. Astfel, instanța de judecată arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 și Hotărârea Guvernului nr. 349/2005 privind depozitarea deșeurilor nu stabilesc procedura concretă prin care taxa de depozit este colectată de către proprietarul/administratorul depozitului de deșeuri, iar în situația din speță, faptul că deținătorul/generatorul de deșeuri municipale și debitorul obligației de a plăti această taxă este unitatea administrativ-teritorială îngreunează activitatea de colectare a taxei și de virare a acesteia către Fondul pentru mediu. În opinia instanței de judecată, obligarea proprietarului/administratorului depozitului de deșeuri la virarea către Fondul pentru mediu a taxei de depozit anterior achitării sale de către generatorul de deșeuri încalcă dreptul de proprietate al proprietarului/administratorului depozitului de deșeuri, obligându-l pe acesta să plătească o sumă de bani în quantum ridicat din fonduri proprii, neexistând certitudinea încasării ulterioare a taxei de la debitor. Totodată, prin instituirea unei asemenea obligații în sarcina proprietarului/administratorului depozitului de deșeuri, indiferent dacă taxa de depozit a fost sau nu încasată de la debitorul contribuabil, instanța apreciază că sunt încălcate și

dispozițiile art. 56 din Constituție, nefiind realizată o așezare justă a sarcinilor fiscale.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, înscrisurile depuse la dosare, susținerile avocaților prezenți, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 9 alin. (1) lit. c) și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1193 din 30 decembrie 2005, în forma modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 31/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 30 august 2013, ordonanță aprobată prin Legea nr. 384/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 8 ianuarie 2014, prevederi care aveau următorul conținut normativ:

— Art. 9 alin. (1): „*Veniturile Fondului pentru mediu se constituie din: [...]*

c) taxele încasate de la proprietarii sau, după caz, administratorii de depozite pentru deșeurile inerte și nepericuloase încredințate de către terți în vederea eliminării finale prin depozitare, în cuantumul prevăzut în anexa nr. 2;”;

— Art. 11 alin. (1): „*Sumele prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a), b), c), e), f) și s) se declară și se plătesc lunar de către persoanele juridice și fizice care desfășoară activitățile respective, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a desfășurat activitatea.”*

15. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta referitoare la claritatea și previzibilitatea normei, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție, ale art. 44 raportate la art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul de proprietate privată, precum și celor ale art. 56 alin. (2) referitoare la contribuțiile financiare și așezarea justă a sarcinilor fiscale.

16. Examinând criticile formulate, Curtea reține că, în esență, se invocă neconstituționalitatea reglementării criticate prin prisma faptului că pentru perioada 1 ianuarie — 1 iulie 2017 nu exista o soluție legislativă univocă, clară și previzibilă, care să reglementeze situația operatorilor de depozite în privința taxei de depozitare instituite prin art. 9 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005, în ceea ce privește modalitatea de recuperare a acestei taxe de la persoanele care trebuie să suporte costul eliminării finale pentru deșeurile inerte și nepericuloase, context în care se susține că obligarea operatorului însărcinat cu depozitarea deșeurilor la plata unei taxe de depozitare, fără a fi reglementat și mecanismul de recuperare a acestei taxe, lezează în mod grav drepturile fundamentale recunoscute și garantate de Constituție, invocate de autoarele excepției.

17. Din perspectiva evoluției cadrului legislativ prin care s-a implementat această taxă, Curtea reține că prin Ordonanța Guvernului nr. 31/2013 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul

pentru mediu s-a modificat conținutul normativ al art. 9 alin. (1) lit. c), în sensul introducerii taxei de depozitare, ce urma să crească progresiv de la 50 lei/tonă în 2014 la 80 lei/tonă în 2015 și 120 lei/tonă începând cu 2016. Prin articolul unic pct. 4 din Legea nr. 384/2013 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 31/2013 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 8 ianuarie 2014, s-a prevăzut că obligația de plată a taxei de depozitare instituite prin art. 9 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2017. Ulterior însă, așa cum reiese din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 48/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 506 din 30 iunie 2017, „ținând cont de faptul că actuala formă a taxelor prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 [...], a condus la majorarea tarifelor practicate pentru activitățile specifice serviciului de salubritate a localităților cu contravaloarea acestei obligații fiscale datorată la Fondul pentru mediu, reflectându-se asupra veniturilor populației, care în final va suporta această cheltuială”, prin art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2017, legiuitorul delegat a prevăzut că aceste taxe se suspendă până la 1 ianuarie 2019.

18. Așa fiind, Curtea reține că taxa de depozitare prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005, în forma redacțională criticată de autoarele excepției, a fost în vigoare pentru o perioadă de 6 luni, în intervalul 1 ianuarie — 1 iulie 2017. În perioada de referință, Curtea observă, că prin Metodologia de calcul al contribuțiilor și taxelor datorate la Fondul pentru mediu, aprobată prin Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 578/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 516 din 14 iunie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se stabilea modul de calcul al contribuțiilor, taxelor, penalităților și altor sume pe care contribuabilii/plătitorii trebuie să le declare și să le plătească la Fondul pentru mediu, și anume că, începând cu data de 1 ianuarie 2017, proprietarii sau, după caz, administratorii de depozite aveau obligația de a declara și de a plăti la Fondul pentru mediu taxa pentru deșeurile inerte și deșeurile nepericuloase încredințate de către terți în vederea eliminării finale prin depozitare în spații autorizate în acest scop, în cuantumul prevăzut în anexa nr. 2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005. Obligația de plată a taxei de depozitare revenea următorilor proprietari sau, după caz, administratori de depozite: celor care dețin sau administrează depozite autorizate de deșeuri inerte, pentru deșeurile inerte încredințate de către terți în vederea eliminării finale prin depozitare; celor care dețin sau administrează depozite autorizate de deșeuri nepericuloase, pentru deșeurile municipale încredințate de către terți în vederea eliminării finale prin depozitare; și celor care dețin sau administrează depozite autorizate de deșeuri nepericuloase, pentru deșeurile nepericuloase de orice altă origine, eliminate final prin depozitare, care satisfac criteriile de acceptare la depozitul de deșeuri nepericuloase. Se prevedea, de asemenea, că, începând cu data de 1 ianuarie 2017, baza de calcul al taxei prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 o reprezentau cantitățile de deșeuri inerte și cantitățile de deșeuri nepericuloase, iar de la aceeași dată, taxele pentru deșeurile inerte și deșeurile nepericuloase încredințate de către terți în vederea eliminării finale prin depozitare se declarau și se plăteau lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a desfășurat activitatea, de către proprietarii sau, după caz, administratorii de depozite.

19. Curtea observă că în contextul prorogării intrării în vigoare a obligației de plată a taxei de depozitare pentru data de 1 ianuarie 2019, redenumită contribuție pentru economia circulară, și al modificării succesive a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2018, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 630 din 19 iulie 2018, și prin Legea nr. 31/2019 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, a Legii nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 14 ianuarie 2019, reglementarea criticată prevede, în prezent, că „*veniturile Fondului pentru mediu se constituie din (...) contribuția pentru economia circulară încasată de la proprietarii sau, după caz, administratorii de depozite pentru deșeurile municipale, deșeuri din construcții și desființări, destinate a fi eliminate prin depozitare, în cuantumul prevăzut în anexa nr. 2.*”

20. În acest nou context legislativ, prin art. I pct. 1 și pct. 3 din Ordinul nr. 149/2019 privind modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 578/2006 pentru aprobarea Metodologiei de calcul al contribuțiilor și taxelor datorate la Fondul pentru mediu, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 156 din 27 februarie 2019, a fost modificat art. 17 din Metodologia de calcul al contribuțiilor și taxelor datorate la Fondul pentru mediu și se prevede că proprietarii sau, după caz, administratorii de depozite au obligația de a declara și de a plăti la Fondul pentru mediu contribuția pentru economia circulară pentru deșeurile municipale și deșeurile din construcții și desființări destinate a fi eliminate prin depozitare în spații autorizate în acest scop, în cuantumul prevăzut în anexa nr. 2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005. Această obligație revine, după caz, proprietarilor sau administratorilor de depozite pentru deșeurile municipale și deșeurile din construcții și desființări, inclusiv cele stocate temporar, încredințate în vederea eliminării finale prin depozitare. De asemenea, la art. 18 din aceeași metodologie, se prevede că „*În baza principiului «poluatorul plătește» și pentru implementarea instrumentului economic «plătește cât arunci», contravaloarea contribuției prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, se suportă de către persoana fizică sau persoana juridică ce încredințează pentru eliminare finală deșeurile municipale și deșeurile din construcții și desființări.*”

21. Curtea subliniază faptul că prin modificările legislative operate, scopul legiuitorului a fost acela de a alinia legislația din România la legislația europeană în domeniul gestionării deșeurilor și de a implementa unele instrumente economice foarte importante pentru modernizarea gestionării deșeurilor din România. Astfel, instrumentele economice care au fost implementate în legislația națională au fost „*plătește pentru cât arunci*”, „*răspunderea extinsă a producătorului*” și taxa la depozitare. Pentru a pune în aplicare instrumentele economice „*plătește pentru cât arunci*” și „*răspunderea extinsă a producătorului*” au fost necesare modificarea și completarea legislației în domeniu, astfel încât să fie stabilite clar responsabilitățile și obligațiile tuturor părților implicate, ținând cont inclusiv de modificările aduse prin promovarea pachetului economiei circulare. Totodată, luând în considerare abordarea la nivelul Comisiei Europene care se reflectă în pachetul economiei circulare, în locul taxei la depozitare s-a instituit „*contribuția pentru economia circulară*”. Curtea reține că această taxă la depozitare a deșeurilor este un instrument folosit în toate țările Uniunii Europene cu scopul de a micșora cantitățile de deșeuri reciclabile.

22. În ceea ce privește jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene în domeniul analizat, Curtea Constituțională apreciază ca fiind relevantă Hotărârea Curții de Justiție (Camera a doua) din 25 februarie 2010, pronunțată în Cauza C-172/08 — *Pontina Ambiente* — S.R.L. împotriva Regione Lazio, și Hotărârea Curții de Justiție (Camera a patra) din 24 mai 2012, pronunțată în Cauza C-97/11 — *Amia SpA împotriva Provincia Regionale di Palermo*.

23. Curtea reține, astfel, că în prima hotărâre menționată, Curtea de Justiție a reținut că „*articolul 10 din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1.882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 septembrie 2003, trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale, precum cea în cauză în acțiunea principală, care supune operatorul unui depozit de deșeuri la plata unei taxe ce trebuie să îi fie rambursată de colectivitatea locală care a depozitat deșeurile și ce prevede sancțiuni pecuniare pentru acesta în cazul plății cu întârziere a acestei taxe, cu condiția totuși ca această reglementare să fie însoțită de măsuri prin care se garantează că rambursarea taxei menționate are loc efectiv și în termen scurt și că toate costurile legate de recuperare și în special costurile care rezultă din întârzierea la plata sumelor datorate operatorului în acest temei de colectivitatea locală menționată, inclusiv sancțiunile pecuniare aplicate eventual acestuia și având drept cauză această întârziere, se repercutează în prețul care trebuie plătit de această colectivitate operatorului menționat. Este de competența instanței naționale să verifice dacă sunt îndeplinite aceste condiții.*” În ceea ce privește art. 1—3 din Directiva 2000/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 iunie 2000 privind combaterea întârzierii efectuării plăților în cazul tranzacțiilor comerciale, Curtea a statuat că acestea „*trebuie interpretate în sensul că sumele datorate operatorului unui depozit de deșeuri de către o colectivitate locală care a depozitat deșeuri, sume precum cele datorate în temeiul rambursării unei taxe, intră în domeniul de aplicare al directivei menționate și statele membre trebuie să se asigure, prin urmare, că acest operator poate solicita dobânzi în caz de întârziere la plata sumelor menționate imputabilă acestei colectivități locale*”, având în vedere faptul că relația dintre operatorul unui depozit de deșeuri și colectivitatea care depozitează deșeuri constituie o tranzație între o întreprindere și o colectivitate publică, ce conduce la o prestare de servicii contra cost și, așadar, la o tranzație comercială în sensul art. 2 punctul 1 din Directiva 2000/35/CE.

24. În cea de-a doua hotărâre relevantă, mai sus menționată, instanța europeană a hotărât că revine mai întâi instanței naționale, înainte de a lăsa neaplicate dispozițiile naționale contestate, sarcina de a verifica, luând în considerare ansamblul dreptului intern, atât material, cât și procedural, dacă nu poate în niciun caz să ajungă la o interpretare a dreptului său național care să permită soluționarea acțiunii principale într-un mod conform textului și finalității Directivei 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1.882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 septembrie 2003, și ale Directivei 2000/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 iunie 2000 privind combaterea întârzierii efectuării plăților în cazul tranzacțiilor comerciale, iar în cazul în care o astfel de interpretare nu este posibilă, instanța de trimitere are obligația să lase neaplicată orice dispoziție națională contrară art. 10 din Directiva 1999/31/CE și articolelor 1—3 din Directiva 2000/35/CE.

25. Pornind de la considerentele de principiu reținute în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, mai sus menționată, sub aspectul legislației incidente în domeniul analizat (în vigoare în perioada 1 ianuarie—1 iulie 2017), apreciată de autorii excepției ca fiind lipsită de claritate și previzibilitate sub aspectul cunoașterii destinatarului taxei de depozitare, Curtea constată că potrivit art. 10 din Hotărârea Guvernului nr. 349/2005 privind depozitarea deșeurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 394 din 10 mai 2005, ce transpune în legislația națională Directiva 1999/31/CE privind depozitarea deșeurilor, „(1) *Costurile aferente activității de depozitare se suportă de către generatorii și deținătorii de*

deșeuri. (2) Autoritățile administrației publice locale iau măsuri ca atât costurile prevăzute pentru organizarea și exploatarea unui depozit de deșeuri municipale, cât și costurile estimate pentru închiderea și urmărirea postînchidere a depozitului să fie acoperite de prețul practicat de operator pentru depozitarea fiecărui tip de deșeu în acel depozit. (3) Autoritățile administrației publice locale iau măsurile necesare pentru ca operatorii de salubritate care desfășoară activități de pre colectare, colectare și transport să depună aceste deșeuri la depozitele la care a fost arondată localitatea în care aceștia își desfășoară activitatea conform contractului de delegare a gestiunii serviciului de salubritate prin concesiune. Localitățile care sunt arondate la depozit sunt indicate în acordul/autorizația de mediu, după caz. (4) Tarifele pentru activitatea de depozitare a deșeurilor trebuie să includă cheltuielile aferente tuturor operațiilor precizate de autoritatea centrală pentru protecția mediului. (5) Operatorii economici generatori de deșeuri industriale care operează propriile depozite evidențiază separat în registrele contabile costurile prevăzute pentru organizarea, exploatarea și închiderea depozitului de deșeuri. (6) Operatorii depozitelor de deșeuri industriale care oferă servicii de depozitare pentru terți vor lua măsuri ca atât costurile prevăzute pentru organizarea și exploatarea depozitului, cât și costurile estimate pentru închiderea și urmărirea postînchidere a depozitului să fie acoperite de prețul practicat de operator pentru depozitarea fiecărui tip de deșeu în acel depozit.”

26. În acest context, Curtea reține că, astfel cum s-a statuat în Cauza *Pontina Ambiente — S.R.L. împotriva Regione Lazio*, taxa de depozitare a deșeurilor constituie un cost de exploatare, în sensul art. 10 din Directiva 1999/31/CE. Curtea observă, astfel, că prin modul în care a fost transpusă Directiva 1999/31/CE în legislația națională s-a creat posibilitatea operatorilor de depozite de deșeuri să ia toate măsurile necesare pentru a-și acoperi costurile prevăzute pentru exploatarea depozitului de prețul practicat de operator pentru depozitarea fiecărui tip de deșeu în acel depozit. Totodată, legiuitorul a stabilit în sarcina autorităților administrației publice locale luarea măsurilor pentru ca toate costurile prevăzute pentru organizarea și exploatarea unui depozit de deșeuri municipale să fie acoperite de prețul practicat de operator pentru depozitarea fiecărui tip de deșeu în acel depozit.

27. De asemenea, Curtea observă că prin Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 220 din 28 martie 2014, la art. 21 din capitolul 13 intitulat „*Costurile*”, act normativ ce constituie transpunerea în legislația națională a prevederilor Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008, s-a prevăzut că „(1) *În conformitate cu principiul «poluatorul plătește» costurile operațiilor de gestionare a deșeurilor se suportă de către producătorul de deșeuri sau, după caz, de deținătorul actual ori anterior al deșeurilor. (2) La propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, prin actul normativ care reglementează categoria de deșeuri se stabilesc cazurile în care costurile gestionării deșeurilor urmează să fie suportate în întregime sau parțial de către producătorul produsului din care derivă deșeul respectiv și eventuala participare a distribuitorilor unui asemenea produs la aceste costuri. (3) În cazul deșeurilor abandonate și în cazul în care producătorul/deținătorul de deșeuri este necunoscut, cheltuielile legate de curățarea și refacerea mediului, precum și cele de transport, valorificare, recuperare/reciclare, eliminare sunt suportate de către autoritatea administrației publice locale. (4) După identificarea producătorului/deținătorului de deșeuri, acesta este obligat să suporte atât cheltuielile prevăzute la alin. (3), efectuate de autoritatea administrației publice locale, cât și pe cele legate de acțiunile întreprinse pentru identificare.*”

28. Curtea observă că prin Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 658 din 8 septembrie 2014, act normativ ce stabilește cadrul juridic unitar privind înființarea, organizarea, gestionarea, exploatarea, finanțarea și controlul funcționării serviciului public de salubritate a localităților, se prevede că, potrivit art. 2 alin. (3) lit. j), serviciul de salubritate cuprinde, printre altele, și activitatea de administrare a depozitelor de deșeurii și/sau a instalațiilor de eliminare a deșeurilor municipale și a deșeurilor similare. Finanțarea serviciului de salubritate este prevăzută în art. 25 și art. 26 din Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, cu modificările și completările ulterioare, și se realizează cu respectarea prevederilor legislației în vigoare privind finanțele publice locale, precum și cu respectarea următoarelor principii: recuperarea integrală prin tarife, taxe speciale sau subvenții de la bugetul local a costurilor de operare și a investițiilor pentru înființarea, reabilitarea și dezvoltarea sistemelor de salubritate; menținerea echilibrului contractual.

29. În sfera aceluiași domeniu de reglementare, Curtea învederează că, potrivit art. 43 alin. (2) lit. d) și alin. (5) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 5 martie 2013, veniturile operatorilor se constituie prin încasarea de la utilizatori, sub formă de prețuri sau tarife, a sumelor reprezentând contravaloarea serviciilor furnizate/prestate și, după caz, din alocații bugetare, cu respectarea principiului recuperării în totalitate de către operatori a costurilor furnizării/prestării serviciilor, cu excepția situațiilor în care aceștia furnizează/prestează serviciile de utilități publice în baza unui contract de concesiune. Prețurile și tarifele pentru plata serviciilor de utilități publice se propun de operatori și se stabilesc, se ajustează sau se modifică prin hotărâri ale autorităților deliberative ale unităților administrativ-teritoriale ori, după caz, ale asociațiilor de dezvoltare intercomunitară având ca scop serviciile de utilități publice, în condițiile legilor speciale, cu respectarea metodologiilor elaborate de autoritatea de reglementare competentă.

30. Curtea subliniază faptul că, în considerarea principiului descentralizării serviciilor de salubritate, principiu prevăzut la art. 3 lit. b) din Legea nr. 101/2006, activitatea de administrare a depozitelor de deșeurii este separată de activitatea de colectare a deșeurilor, iar, în practică, aceste activități sunt desfășurate de operatori economici diferiți, în baza unor contracte de delegare a gestiunii încheiate cu autoritățile administrativ-teritoriale sau cu asociațiile de dezvoltare intercomunitare. Pentru prestarea serviciilor legate de operarea depozitelor de deșeurii, operatorii de depozitare încasează tarife de depozitare calculate pe tona de deșeurii preluate în vederea depozitării. Deșeurile primite de operatorii depozitelor de deșeurii în vederea depozitării finale provin, în cea mai mare proporție, de la operatorii de colectare, care au obligația să plătească tariful de depozitare. La rândul lor, operatorii activității de colectare a deșeurilor încasează tarife specifice de colectare de la utilizatorii finali ai serviciului, tarife, de regulă, fixe, aplicate în funcție de numărul persoanelor dintr-o unitate locativă. Tarifele de depozitare și, respectiv, tarifele de colectare a deșeurilor de la utilizatorii finali sunt stabilite prin contractul de delegare a gestiunii. Modificările ulterioare cu privire la aceste tarife sunt aprobate de către delegatar (autoritățile administrației publice locale sau, după caz, asociațiile de dezvoltare intercomunitară), în temeiul legislației specifice, și intră în vigoare de la data aprobării lor prin hotărâri ale delegatarilor.

31. În contextul celor mai sus menționate, raportat la cauzele de față, Curtea reține că, astfel cum reiese din actele aflate la dosare, între Societatea Vitalia Salubritate Prahova — S.R.L. (în calitate de prestator de servicii) și mai mulți operatori de

colectare a deșeurilor au fost încheiate în perioada 2010—2016 mai multe contracte de prestări de servicii, având ca obiect depozitarea și tratarea deșeurilor menajere, stradale și industriale, iar în temeiul acestor contracte societatea și-a asumat obligația de administrare a depozitului pentru deșeurii inerte și nepericuloase încredințate de operatorii de colectare a deșeurilor, în vederea eliminării finale prin depozitare. Unitatea administrativ-teritorială este producătorul de deșeurii, operatorul de salubritate este persoana juridică ce se află în posesia deșeurilor, iar Societatea Vitalia Salubritate Prahova — S.R.L. este persoana juridică căreia i se încredințează deșeurile în vederea eliminării finale prin depozitare. Aceeași situație este și în ceea ce privește Societatea Eco-rec — S.A., care este administratorul depozitului de deșeurii, iar deținătorul/generatorul de deșeurii municipale și debitorul obligației de plată al acestei taxe este unitatea administrativ-teritorială.

32. Curtea arată, astfel, că potrivit contractului de prestări servicii, pentru neexecutarea în tot sau în parte a obligațiilor contractuale prevăzute în cadrul acestuia, părțile contractante răspund conform Codului civil și celorlalte acte normative incidente. Părțile contractante pot include și daune-interese pentru neexecutarea totală sau parțială a contractului sub forma daunelor moratorii ori compensatorii. Totodată, acestea convin ca toate neînțelegerile privind validitatea contractului sau rezultate din interpretarea, executarea ori încetarea acestuia să fie rezolvate pe cale amiabilă de reprezentanții lor, iar în cazul în care nu este posibilă rezolvarea litigiilor pe cale amiabilă, părțile se pot adresa instanțelor judecătorești competente.

33. Curtea remarcă, totodată, că, astfel cum s-a reținut în Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene (Camera a doua) din 25 februarie 2010, pronunțată în Cauza C-172/08 — *Pontina Ambiente — Srl împotriva Regione Lazio*, sumele datorate operatorului unui depozit de deșeurii de către o colectivitate locală care a depozitat deșeurii întră în domeniul de aplicare al art. 3 din Directiva 2000/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 iunie 2000 privind combaterea întârzierii efectuării plăților în cazul tranzacțiilor comerciale (ulterior abrogată prin Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului), astfel încât acest operator poate solicita dobânzi în caz de întârziere la plata sumelor menționate imputabilă acestei colectivități locale.

34. Curtea subliniază că în scopul transpunerii Directivei 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 48 din 23 februarie 2011, precum și în scopul instituirii unor mecanisme eficiente pentru combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată rezultând din contractele încheiate între profesioniști și între aceștia și autorități contractante, legiuitorul român a adoptat Legea nr. 72/2013 privind măsurile pentru combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată a unor sume de bani rezultând din contracte încheiate între profesioniști și între aceștia și autorități contractante, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 2 aprilie 2013. Potrivit art. 16 din actul normativ menționat, dacă debitorul întârzie în efectuarea plății, creditorul poate obține un titlu executoriu prin procedura ordonanței de plată, prevăzută de prevederile art. 1.013—1.024 din cadrul titlului IX al Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

35. Așa fiind, având în vedere cele statuate în jurisprudența Curții Europene de Justiție, mai sus menționată, în sensul că revine mai întâi instanței naționale, înainte de a lăsa neaplicate dispozițiile naționale contestate, sarcina de a verifica, luând în considerare ansamblul dreptului intern, atât material, cât și procedural, dacă nu poate în niciun caz să ajungă la o interpretare a dreptului său național care să permită soluționarea

acțiunii principale într-un mod conform textului și finalității Directivei 1999/31/CE a Consiliului privind depozitele de deșeuri, Curtea apreciază ca fiind neîntemeiate criticile autoarelor formulate din perspectiva faptului că în perioada 1 ianuarie—1 iulie 2017 nu exista niciun mecanism de recuperare a sumelor plătite, cu titlu de taxă de depozit, de către administratorii, respectiv proprietarii de depozite de deșeuri, de la cei care trebuie să suporte, de fapt, aceste costuri, și anume generatorii și deținătorii de deșeuri, potrivit principiului „*poluatorul plătește*”. Aceasta, întrucât, chiar dacă nu era prevăzută în mod expres o procedură prin care se puteau recupera sumele în discuție, existau totuși pârghiile necesare în vederea realizării acestui interes legitim.

36. Curtea menționează, de altfel, că legea civilă oferă posibilitatea operatorilor depozitelor de deșeuri să se îndrepte cu acțiune în regres împotriva propriilor debitori, recuperând astfel orice sume le-ar fi datorate de către aceștia, o atare acțiune fiind la dispoziția celui care a fost obligat la plată ori a efectuat-o pentru o altă persoană și care urmărește înapoierea de către aceasta a sumei care, potrivit legii, este în sarcina ei.

37. Referitor la prevederile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005, acestea prevăd că sumele prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. c) se declară și se plătesc lunar de către persoanele juridice și fizice care desfășoară activitățile respective, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a desfășurat activitatea, astfel încât Curtea apreciază că, prin conținutul lor normativ, acestea nu conțin niciun viciu de neconstituționalitate, stabilind doar un calendar fiscal cu privire la plata către Fondul pentru mediu a taxelor încasate de la proprietarii sau, după caz, administratorii de depozite pentru deșeurile inerte și nepericuloase încredințate de către terți în vederea eliminării finale prin depozitare.

38. În fine, din perspectiva criteriilor de claritate și previzibilitate a reglementării criticate, Curtea constată că legislația privind gestionarea deșeurilor este extrem de complexă, fiind elaborată la nivel strategic prin mai multe directive europene și transpusă în dreptul intern prin numeroase legi, hotărâri ale Guvernului și ordine de ministru. În acest context, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că normele juridice nu există izolat, ci ele trebuie raportate la întreg ansamblul normativ din care fac parte. În Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniu și Militaru-Pidhorni împotriva*

României, paragraful 35, de exemplu, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că însemnătatea noțiunii de previzibilitate depinde în mare măsură de contextul normei juridice, de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și calitatea destinatarilor săi. Previzibilitatea legii nu se opune ca persoana interesată să fie nevoită să recurgă la o bună consiliere pentru a evalua, la un nivel rezonabil în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea decurge dintr-o anumită acțiune, fiind în special cazul profesioniștilor care sunt obligați să dea dovadă de o mare prudență în exercitarea profesiei lor, motiv pentru care se așteaptă din partea acestora să acorde o atenție specială evaluării riscurilor pe care aceasta le prezintă. S-a învederat faptul că în orice sistem de drept există un element inevitabil de interpretare judiciară, iar normele juridice nu trebuie niciodată interpretate în mod singular, disparat, ci trebuie avută în vedere o coroborare a acestora cu întreg cadrul legislativ în materia analizată (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 836 din 14 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 12 martie 2018). Totodată, din cauza principiului generalității legilor, conținutul acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Interpretarea și aplicarea unor asemenea texte depind de practică (în acest sens sunt hotărârile din 25 mai 1993 și din 15 noiembrie 1996, pronunțate în cauzele *Kokkinakis împotriva Greciei*, paragraful 40, și *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 31). Funcția decizională acordată instanțelor servește tocmai pentru a îndepărta îndoielile ce ar putea exista în privința interpretării normelor, ținând cont de evoluțiile practicii cotidiene, cu condiția ca rezultatul să fie coerent (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 491 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 19 octombrie 2016, paragraful 19).

39. Așadar, Curtea învederează faptul că taxa de depozitare este un instrument economico-financiar instituit prin acte normative care reglementează Fondul pentru mediu, ca efect al amplului proces de armonizare a legislației naționale cu reglementările comunitare. Această taxă are la bază principiul european „*poluatorul plătește*” și poate fi un mecanism determinant pentru conștientizarea cetățenilor cu privire la costul gestionării deșeurilor și, implicit, implementarea sistemului de plată „*plătește cât arunci*”, toate acestea conducând la creșterea gradului de colectare separată a deșeurilor.

40. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Vitalia Salubritate Prahova — S.R.L. din localitatea Băicoi, județul Prahova, în Dosarul nr. 6.967/204/2017 al Judecătoriai Cămpina — Secția civilă și de Societatea Ecorec — S.A. din localitatea Popești Leordeni, județul Ilfov, în Dosarul nr. 10.859/1.748/2017 al Judecătoriai Cornetu și constată că prevederile art. 9 alin. (1) lit. c) și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, în forma modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 31/2013, aprobată prin Legea nr. 384/2013, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Cămpina — Secția civilă și Judecătoriai Cornetu și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 decembrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației

În contextul finalizării suspendării activităților didactice care presupun prezența fizică a elevilor și studenților în unitățile, respectiv instituțiile de învățământ, se impune luarea unor măsuri de natură să sprijine sistemul național de învățământ, astfel încât să se creeze posibilitatea unei abordări în concordanță cu normele europene în vederea internaționalizării actului de educație. O abordare integrată a politicilor la nivelul sistemului de învățământ superior constituie premisa suficientă și necesară ca universitățile din România să poată recupera pierderile suferite în contextul pandemic pe care îl traversăm. Introducerea noțiunii de *joint degree* (program integrat) este o măsură prevăzută și în Programul de guvernare pe care Guvernul României și l-a asumat în Parlament.

Având în vedere dezideratul unei mai eficiente guvernante universitare în contextul globalizării și internaționalizării educației, este necesară dezvoltarea unei mai ample cooperări internaționale interuniversitare, urmărindu-se schimbarea abordărilor procesului educațional, precum și creșterea calității educației universitare.

În contextul în care urmează să se aprobe cifra de școlarizare pentru anul universitar 2021—2022 este necesară crearea cadrului legal pentru asigurarea unei duble certificări universitare.

Astfel, aspectul care trebuie implementat se referă la diplomele comune prin care se dezvoltă și se pune în aplicare un curriculum integrat coordonat și oferit în comun de mai multe instituții de învățământ superior din Spațiul European al Învățământului Superior.

Prin reglementarea „diplomă comună” se înțelege un program de studii integrat oferit de cel puțin două instituții de învățământ superior, care se finalizează cu un singur certificat de absolvire.

În opinia instituțiilor de învățământ superior, programul aduce o valoare adăugată în numeroase moduri, de exemplu, promovând eliberarea de diplome comune, duble și multiple între instituții de învățământ superior situate în țări diferite, în conformitate cu obiectivele „Procesului de la Bologna” de întărire a dimensiunii europene a învățământului și de încurajare a unei mobilități mai mari.

Având în vedere faptul că prin art. 27 alin. (3) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, s-a stabilit că, pe durata stării de alertă, instituțiile și autoritățile publice au avut obligația să suspende orice tip de concurs pentru ocuparea posturilor sau funcțiilor vacante și temporar vacante, cu excepția celor prevăzute la art. 27 alin. (1) și (2), precum și la art. 11 și 12 din aceeași lege, precum și a posturilor de predare vacante din unitățile de învățământ preuniversitar și a posturilor și funcțiilor vacante din instituțiile de învățământ superior, institutele de cercetare, Academia Română și academiile de ramură, fiind în imposibilitatea obiectivă de a fi organizat concurs pentru asigurarea managementului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior,

iar prevederile art. 19 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, stabilesc că, la fiecare 4 ani, Consiliul Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior se înnoiește prin scoaterea la concurs, de regulă, a 1/3 din numărul de mandate de membru în Consiliul Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior, mandate care se ocupă pe baza unei proceduri proprii,

în contextul în care actualele mandate încetează la sfârșitul lunii martie este necesară prelungirea duratei acestora pentru un termen de șase luni, pe de o parte, pentru evitarea blocării activității Consiliului și, pe de altă parte, pentru a da posibilitatea organizării concursurilor pentru ocuparea noilor mandate.

Având în vedere că toate aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 9, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Statul asigură finanțarea de bază pentru antepreșcolarii, preșcolarii și elevii din învățământul de stat, pentru antepreșcolarii și preșcolarii din învățământul particular și cel confesional, acreditate, pentru elevii din învățământul general obligatoriu particular și cel confesional, acreditate, precum și pentru elevii din unitățile de învățământ preuniversitar/colegii de nivel postliceal înființate în structura instituțiilor de învățământ superior de stat. De asemenea, statul asigură finanțarea de bază pentru învățământul profesional, liceal particular și cel confesional, acreditate. Finanțarea se face în baza și în limitele costului standard per elev, per preșcolar sau per antepreșcolar, după caz, după metodologia elaborată de Ministerul Educației.”

2. La articolul 115, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Actele de studii emise la finalizarea programelor de studii integrate organizate în condițiile art. 116 alin. (4) sunt recunoscute de drept de către statul român.”

3. La articolul 116, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Instituțiile de învățământ superior românești pot organiza, în comun cu alte instituții de învățământ superior acreditate din Spațiul European al Învățământului Superior, programe de studii integrate, recunoscute ca atare de statul de origine.”

4. La articolul 132, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (41), cu următorul cuprins:

„(41) Facultățile pot propune organizarea școlii doctorale la nivel de instituție organizatoare de studii universitare de doctorat.”

5. La articolul 137, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Programul de studii integrat se definește ca fiind acel grup de unități curriculare de predare, învățare, cercetare, aplicații practice și evaluare, planificate astfel încât să ducă la o calificare universitară certificată printr-o diplomă și printr-un supliment la diplomă. Curriculumul acestui tip de program este elaborat și organizat în comun de mai multe instituții de învățământ superior din Spațiul European al Învățământului Superior și conduce la o diplomă comună sau la diplome duble/multiple.”

6. La articolul 138, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Instituțiile de învățământ superior românești care organizează programe de studii integrate în condițiile art. 116 alin. (4) stabilesc un regulament propriu de organizare și funcționare a acestor programe, aprobat de senatul universitar. Prin regulament se stabilește inclusiv modalitatea de admitere și finalizare a acestor studii.”

7. La articolul 147, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) La finalizarea unui program de studii integrate organizat de două sau mai multe universități, actele de studii se eliberează în concordanță cu reglementările naționale și cu prevederile acordurilor interinstituționale.

(5) Instituțiile de învățământ superior acreditate din România și din alte state, care organizează un program de studii integrate acreditate, emit o diplomă comună, dublă/multiplă, însoțită de un supliment comun, conform formatului stabilit în acordul de parteneriat încheiat între instituțiile de învățământ superior partenere.”

8. La articolul 158, alineatele (2), (4), (4¹), (4³) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Programele de studii universitare de doctorat se organizează în școli doctorale. Școlile doctorale se pot organiza de către o universitate sau un consorțiu universitar ori de către consorții sau parteneriate care se stabilesc legal între o universitate sau un consorțiu universitar și unități de cercetare-dezvoltare. Universitățile, respectiv parteneriatele sau consorțiile organizatoare de una sau mai multe școli doctorale constituie o instituție organizatoare de studii universitare de doctorat, denumită în continuare *IOSUD*, recunoscută ca atare de Ministerul Educației, pe baza acreditării, respectiv a evaluării periodice. În cazul universităților, evaluarea *IOSUD* reprezintă un capitol în cadrul evaluării la nivel instituțional, evaluarea desfășurându-se în mod unitar.

.....
 (4) Procesul de evaluare a studiilor doctorale, în vederea acreditării sau menținerii acreditării, după caz, cuprinde, obligatoriu, parcurgerea următoarelor etape, astfel:

a) evaluarea, prevăzută de art. 13 lit. a)–c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, a *IOSUD*-ului;

b) evaluarea domeniilor de studii universitare de doctorat în care sunt organizate programele de studii universitare de doctorat. În activitatea de evaluare a domeniilor de studii universitare de doctorat, *ARACIS* cooperează și experți internaționali. Când un domeniu de studii universitare de doctorat este organizat de mai multe școli doctorale, din cadrul aceleiași *IOSUD*, evaluarea se realizează, o singură dată, la nivelul *IOSUD*.

(4¹) Procesul de evaluare prevăzut la alin. (4) se realizează de către *ARACIS* sau de către o altă agenție de asigurare a calității, din țară sau străinătate, înscrisă în *EQAR*. În activitatea de evaluare a *IOSUD*, *ARACIS* cooperează și experți internaționali.

.....
 (4³) Sistemul de criterii și metodologia de evaluare se stabilesc pe baza propunerilor *ARACIS*, prin ordin al ministrului educației. Fiecare *IOSUD* este evaluat din 5 în 5 ani.

(5) Pe baza rezultatelor evaluării *IOSUD*, *ARACIS* sau agenția prevăzută la alin. (4) propune Ministerului Educației acordarea sau, după caz, retragerea acreditării în vederea

organizării de studii universitare de doctorat. Acreditarea în vederea organizării de studii universitare de doctorat se atestă prin ordin al ministrului educației.”

9. La articolul 192, după alineatul (11) se introduce un nou alineat, alineatul (12), cu următorul cuprins:

„(12) Instituțiile de învățământ superior au obligația să creeze structuri tehnico-administrative și de suport care să faciliteze managementul activităților de asigurare și evaluare internă și externă a calității, finanțate din veniturile proprii ale acestora.”

10. La articolul 223, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Instituțiile de învățământ superior pot utiliza sumele din finanțarea de bază, într-un procent de maximum 10% din valoarea acesteia, pentru cheltuieli de investiții, în beneficiul comunităților academice.”

11. La articolul 223 alineatul (6), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) fonduri alocate pentru institutele de cercetare-dezvoltare și pentru stațiunile de cercetare-dezvoltare care funcționează în structura instituțiilor de învățământ superior.”

12. La articolul 223, alineatele (8) și (14) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(8) Finanțarea cercetării științifice universitare se face în conformitate cu prevederile metodologiei privind finanțarea cercetării științifice universitare din cadrul instituțiilor de învățământ superior de stat, aprobată prin ordin al ministrului educației, emis anual.

.....
 (14) Instituțiile de învățământ superior de stat pot aloca fonduri pentru cluburile sportive universitare, pentru institutele de cercetare-dezvoltare și pentru stațiunile de cercetare-dezvoltare și pot pune la dispoziția acestora baza materială a universității, în mod gratuit.”

13. La articolul 223, după alineatul (16) se introduce un nou alineat, alineatul (17), cu următorul cuprins:

„(17) Instituțiile de învățământ superior de stat, pe baza hotărârii senatului universitar, pot înființa sau prelua institute de cercetare-dezvoltare și stațiuni de cercetare-dezvoltare, după cum urmează:

a) în cadrul acestora, ca structuri fără personalitate juridică;

b) în subordinea acestora, caz în care instituțiile de învățământ superior de stat devin ordonatori secundari de credite.”

14. La articolul 287 alineatul (2), după litera j) se introduce o nouă literă, litera j¹), cu următorul cuprins:

„j¹) activități de elaborare a materialelor didactice;”

Art. II. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 din 20 iulie 2005, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 11, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) În cazul programelor de studii integrate, oferite de două sau mai multe universități, asigurarea calității se referă la domeniile și criteriile stabilite la nivel european prin *Abordarea europeană* pentru asigurarea calității programelor de studii integrate, aprobată de către ministrii educației din țările din Spațiul European al Învățământului Superior, denumită în continuare *abordarea europeană*.”

2. La articolul 11 alineatul (5), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) 1—2 reprezentanți ai studenților, desemnați de organizațiile studentești.”

3. La articolul 17 alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:

„c) evaluează, la cerere, programe de studii integrate în temeiul standardelor și al metodologiilor stabilite la nivel european prin *abordarea europeană* și propune acreditarea/neacreditarea acestor programe.”

4. La articolul 17, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) ARACIS poate încheia acorduri de colaborare cu agenții de asigurare a calității înscrise în EQAR în vederea evaluării calității educației.”

5. La articolul 19¹, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Membrii Consiliului ARACIS sunt profesori sau conferențieri universitari titulari, cu contract individual de muncă pe perioada nedeterminată, cu experiență în asigurarea calității educației.”

6. La articolul 29, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) Prin excepție de la prevederile alin. (6), în cazul programelor de studii integrate, standardele specifice fiecărei etape de acreditare, metodologia de acreditare externă, eșalonarea în timp a procesului de acreditare sunt cele stabilite la nivel european prin abordarea europeană.”

Art. III. — Mecanismul de finanțare pentru elevii din unitățile de învățământ preuniversitar/colegii de nivel postliceal înființate

în structura instituțiilor de învățământ superior de stat se stabilește printr-o metodologie aprobată prin ordin al ministrului educației, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. IV. — (1) Toate IOSUD-urile care funcționează la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență parcurg procesul de evaluare, până la 31 decembrie 2021, separat de evaluarea instituțională.

(2) Universitățile organizatoare de studii universitare de doctorat, care intră în proces de evaluare periodică instituțională în perioada prevăzută la alin. (1), parcurg cele două procese de evaluare concomitent.

Art. V. — Prin derogare de la prevederile art. 19 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, mandatele membrilor Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior se prelungesc până la data de 30 septembrie 2021.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Ministrul educației,
Sorin-Mihai Cîmpeanu
Ministrul muncii și protecției sociale,
Raluca Turcan
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 31 martie 2021.
Nr. 22.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind prelungirea perioadei prevăzute în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 144/2010
privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Perioada prevăzută la lit. A pct. I ultimul paragraf din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 2 martie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se prelungeste cu 6 luni, respectiv până la data de 11 octombrie 2021.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Ilie-Dan Barna
Ministrul sănătății,
Vlad Vasile Voiculescu
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare
Ministrul muncii și protecției sociale,
Raluca Turcan

București, 31 martie 2021.
Nr. 383.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1.264/2010 pentru aprobarea programului-cadru de emisiuni de titluri de stat „Medium Term Notes”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Articolul 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1.264/2010 pentru aprobarea programului-cadru de emisiuni de titluri de stat „Medium Term Notes”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 854 din 21 decembrie 2010, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se aprobă programul-cadru de emisiuni de titluri de stat «Medium Term Notes», în sumă maximă, în orice

moment, de 46 miliarde euro sau echivalent euro din orice valută, denumit în continuare *Program*.”

Art. 2. — Hotărârea Guvernului nr. 1.264/2010 pentru aprobarea programului-cadru de emisiuni de titluri de stat „Medium Term Notes”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 854 din 21 decembrie 2010, cu modificările ulterioare, inclusiv cu modificările aduse prin prezenta hotărâre, se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 31 martie 2021.
Nr. 384.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL ECONOMIEI, ANTREPRENORIATULUI ȘI TURISMULUI

ORDIN

privind modificarea Procedurii de implementare a măsurii „Granturi pentru capital de lucru acordate IMM-urilor” din cadrul schemei de ajutor de stat instituite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2020 privind unele măsuri pentru acordarea de sprijin financiar din fonduri externe nerambursabile, aferente Programului operațional Competitivitate 2014—2020, în contextul crizei provocate de COVID-19, precum și alte măsuri în domeniul fondurilor europene, aprobată prin Ordinul ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri nr 3.083/2020

Având în vedere:

— prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 130/2020 privind unele măsuri pentru acordarea de sprijin financiar din fonduri externe nerambursabile, aferente Programului operațional Competitivitate 2014—2020, în contextul crizei provocate de COVID-19, precum și alte măsuri în domeniul fondurilor europene, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 220/2020, cu modificările și completările ulterioare;

— Actul adițional nr. 1 din 30.03.2021 la Contractul de finanțare nr. 3.071 din 7.10.2020;

— Referatul de aprobare nr. 355.673/DAPIMM din 30.03.2021, întocmit de către Direcția de antreprenariat și programe pentru IMM, în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 315/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Antreprenariatului și Turismului,

ministrul economiei, antreprenariatului și turismului emite următorul ordin:

Art. I. — Procedura de implementare a măsurii „Granturi pentru capital de lucru acordate IMM-urilor” din cadrul schemei de ajutor de stat instituite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2020 privind unele măsuri pentru acordarea

de sprijin financiar din fonduri externe nerambursabile, aferente Programului operațional Competitivitate 2014—2020, în contextul crizei provocate de COVID-19, precum și alte măsuri în domeniul fondurilor europene, aprobată prin Ordinul

ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri nr. 3.083/2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 965 și 965 bis din 20 octombrie 2020, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Punctul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2. Bugetul măsurii și modalitatea de acordare a ajutoarelor de stat

Măsura este valabilă până la 30 iunie 2021, plățile în cadrul măsurii vor fi efectuate până la 31 decembrie 2023. În condițiile în care valabilitatea măsurii va fi prelungită prin modificarea legislației în vigoare, prevederea se va aplica de drept și asupra prezentei proceduri.

Bugetul alocat măsurii, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2020 privind unele măsuri pentru acordarea de sprijin financiar din fonduri externe nerambursabile, aferente Programului operațional Competitivitate 2014—2020, în contextul crizei provocate de COVID-19, precum și alte măsuri în domeniul fondurilor europene, aprobată cu modificări și completări prin

Legea nr. 220/2020, cu modificările și completările ulterioare, este în valoare totală de 626.292.610,44 euro, din care 470.720.436,80 euro fonduri externe nerambursabile, 73.881.833,15 euro fonduri de la bugetul de stat și coparticipare (cofinanțare) de 81.690.340,49 euro de la beneficiari. Prin implementarea măsurii se estimează acordarea de ajutor de stat unui număr de maximum 100.500 de beneficiari. Cursul valutar utilizat este InforEuro din luna septembrie 2020, respectiv 1 euro = 4,8395 lei.”

2. La punctul 6, subpunctul 6.7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6.7. Termenul de soluționare este de 30 de zile de la data primirii contestației. Comunicarea soluționării contestației se va face prin e-mail/front office.”

Art. II. — Direcția de antreprenoriat și programe pentru IMM și agențiile pentru IMM, atragere de investiții și promovare a exportului vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei, antreprenoriatului și turismului,
Claudiu-Iulius-Gavril Năsui

București, 31 martie 2021.
Nr. 218.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind modificarea și completarea unor ordine ale președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei

Având în vedere prevederile art. 23 alin. (2) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. c) și ale art. 9 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. I. — Regulamentul privind cadrul organizat de contractare a energiei electrice pentru clienții finali mari, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 55/2012, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 28 decembrie 2012, se modifică după cum urmează:

— În tot cuprinsul regulamentului, sintagma „intervale orare de livrare” se înlocuiește cu sintagma „intervale de decontare” și sintagma „putere medie orară” se înlocuiește cu sintagma „putere medie pe interval de decontare”.

Art. II. — Regulamentul privind cadrul organizat de tranzacționare pe piața centralizată cu negociere dublă continuă a contractelor bilaterale de energie electrică, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 49/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 29 iulie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— În tot cuprinsul regulamentului, sintagma „putere minimă orară” se înlocuiește cu sintagma „putere minimă pe interval de decontare”.

Art. III. — Regulamentul privind modalitățile de încheiere a contractelor bilaterale de energie electrică prin licitație extinsă și negociere continuă și prin contracte de procesare, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 78/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 25 august 2014, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— În tot cuprinsul regulamentului, sintagma „cantitate orară” se înlocuiește cu sintagma „cantitate pe interval de decontare” și sintagma „putere medie orară” se înlocuiește cu sintagma „putere medie pe interval de decontare”.

Art. IV. — Regulamentul privind suspendarea funcționării pieței angro de energie electrică și regulile comerciale aplicabile, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 23/2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 17 mai 2016, se modifică după cum urmează:

— În tot cuprinsul regulamentului, sintagma „interval orar” se înlocuiește cu sintagma „interval de decontare” și

termenul „oră” se înlocuiește cu sintagma „interval de decontare”.

Art. V. — Regulamentul de organizare și desfășurare a licitațiilor pe piața centralizată pentru serviciul universal, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 27/2018, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 2 februarie 2018, se modifică după cum urmează:

— În tot cuprinsul regulamentului, sintagma „interval orar” se înlocuiește cu sintagma „interval de decontare”, sintagma „putere medie orară” se înlocuiește cu sintagma „putere medie pe interval de decontare” și unitatea de măsură „MWh/h” se înlocuiește cu unitatea de măsură „MW”.

Art. VI. — Regulamentul privind funcționarea pieței centralizate pentru energia electrică din surse regenerabile susținută prin certificate verzi, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 160/2019, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 16 iulie 2019, se modifică după cum urmează:

— În tot cuprinsul regulamentului, sintagma „cantitate orară” se înlocuiește cu sintagma „cantitate pe interval de decontare”, sintagma „putere medie orară” se înlocuiește cu sintagma „putere medie pe interval de decontare” și sintagma „putere orară” se înlocuiește cu sintagma „putere pe interval de decontare”.

Art. VII. — Regulamentul de programare a unităților de producție dispecerizabile, a consumatorilor dispecerizabili și a instalațiilor de stocare dispecerizabile, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 61/2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 și 287 bis din 6 aprilie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— În tot cuprinsul regulamentului, sintagma „disponibil orar” se înlocuiește cu termenul „disponibil”.

Art. VIII. — Regulamentul privind modalitatea de încheiere a contractelor bilaterale de energie electrică prin licitație extinsă și utilizarea produselor care să asigure flexibilitatea tranzacționării, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 64/2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 din 1 aprilie 2020, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În tot cuprinsul regulamentului, sintagma „cantitate orară” se înlocuiește cu sintagma „cantitate pe interval de decontare” și sintagma „putere orară” se înlocuiește cu sintagma „putere pe interval de decontare”.

2. După articolul 13 se introduce un nou articol, articolul 13¹, cu următorul cuprins:

„Art. 13¹. — Prin derogare de la prevederile art. 13, pentru contractele încheiate pe PCCB-LE-flex după data de 1 februarie 2021 și care intră în efectivitate după data de 1 iulie 2021, flexibilitatea cantităților poate fi stabilită prin act adițional la contract și pentru intervale de decontare cu durată de 15 minute, cu condiția ca ambele părți contractante să fie de acord.”

3. La articolul 24 punctul 2 litera b), subpunctul (v) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(v) alte profiluri de livrare zilnică, și anume orice perioadă din zi formată din intervale de decontare succesive; perioadele zilnice de livrare aferente fiecărui profil de livrare sunt clar definite ca moment de început și moment de sfârșit de către OPCCB, iar acesta poate introduce sau elimina de la tranzacționare un profil de livrare zilnică în funcție de cerințele pieței, conform unor criterii cuprinse într-o procedură proprie rezultată în urma unui proces de consultare publică.”

Art. IX. — Regulamentul privind cadrul organizat de tranzacționare pe piața centralizată destinată atribuirii contractelor de energie electrică pentru perioade lungi de livrare, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 129/2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 29 iunie 2020, se modifică după cum urmează:

— În tot cuprinsul regulamentului, sintagma „intervale orare de livrare” se înlocuiește cu sintagma „intervale de decontare” și sintagma „putere medie orară” se înlocuiește cu sintagma „putere medie pe interval de decontare”.

Art. X. — Intervalul de decontare prevăzut la art. I—VI și la art. VIII—IX este de 15 minute începând cu data de 1 iulie 2021, iar până la această dată este de o oră.

Art. XI. — Operatorii economici din sectorul energiei electrice, Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. și Societatea Operatorul Pieței de Energie Electrică și de Gaze Naturale „OPCOM” — S.A. duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. XII. — Direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. XIII. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 31 martie 2021.
Nr. 27.

★

RECTIFICĂRI

La Legea bugetului de stat pe anul 2021 nr. 15/2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 9 martie 2021, se fac următoarele rectificări:

— la anexa nr. 7/03, nr. crt. 2.1, coloana 1, în loc de: „*Câmpulung-Muscel*” se va citi: „*Câmpulung*”;

— la anexa nr. 7/03, nr. crt. 4.3 (coloana 1), în loc de: „... *membre ale Grupului de Acțiune Locală, Bihor,...*” se va citi: „... *membre ale Asociației Grupul de Acțiune Locală Bihor de pe lângă frontiera cu Ungaria,...*”.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

